కోడలూ ఒకనాటికి అత్తే!

ముందరపు ఉమాలక్ష్మి

అప్పటికే ఆఫీసుకి టైం అవడంతో ఆదరా బాదరాగా డ్రెస్ చేసుకుంటున్నాడు పవన్

ఏమండీ! నేను చెప్పేది మర్చిపోరుగా!' అంది అలేఖ్య

ఇల్లు సంగతేనా! అయినా నీకంత తొందరెందుకు?

తొందరా! ఇల్లు దొరకాలే గాని, ఈ క్షణంలో ఇక్కడ నుండి వెళ్ళిపోదామని ఉంది అయినా నా బాద మీకేం తెలుస్తుంది? ఎంతైనా ఆవిడ మీకు తల్లి అంది రుస రుసలాడుతూ

అలేఖ్యా ఎందుకలా గొడవ చేస్తావు?

ఔనండీ! నేనేది చెప్పినా మీకు గొడవగానే ఉంటుంది మీ అమ్మగారు చెప్పేవన్నీమీకు వీనుల విందుగా ఉంటాయి అంత తల్లి కొంగు పట్టుకుని వ్రేలాడాలనుకుంటే, నన్నెందుకు పెళ్ళి చేసుకున్నారు? జీవితాంతం బ్రహ్మచారిగా ఉండిపోలేక పోయారా! మీకు ఈ బాద తప్పేది అంది ముక్కు చీదుతూ!

నేనేమన్నా అంటే నీకు కళ్ళ ముందుంటాయి కన్నీళ్ళు ఇప్పుడు నేను నీ మాటలు కాదన్నానా! త్వరలో మనం ఇక్కడి నుండి వెళ్ళిపోదాం అలేఖ్యా! నువ్వలా ఏడుస్తూ నన్ను ఆఫీసుకు సాగనంపితే, వెళ్ళిన పని అసలు అవదు ఏదీ ఒక్కసారి నవ్వు అన్నాడు ఆమె కన్నీళ్ళు తుడుస్తూ

అలేఖ్య పెదాలపై సన్నని చిరునవ్వు మెరిసింది ఆమె కళ్ళలో విజయగర్వం తొంగి చూసింది

అసలు నీకు సత్యభామ అని పేరు పెట్టాల్సింది అన్నాడు ఆమె బుగ్గ మీద చిటికె వేస్తూ!

ఈ మురిపాలకేం తక్కువలేదు ముందు నేను చెప్పిన సంగతి చూడండి అంది మూతి సున్నాలా ముడుస్తూ!

సర్లె! సాయంత్రం నేను వచ్చేసరికి రెడీగా ఉండు పస్టు షోకి వెళ్దాం అని అక్కడ నుండి బయటకు వచ్చాడు

ఆ గది బయట నిల్చున్న కమల వాళ్ళ మాటలు వినడంతో నే నీరసంగా అయిపోయింది

బయటకి వచ్చిన కొడుకుని చూసి 'ఒరేయ్ పవన్! ఒకసారి ఇటు రా' అని పిలిచింది

ఎందుకమ్మా! అసలే ఆఫీసుకి టైం అయిపోతుంది అన్నాడు చికాగ్గా

అది సరేగానీ! ఇల్లంటున్నారు ఎవరికి రా! అడిగింది ఆత్రంగా

అదా. అది అది మాకేనమ్మా! అన్నాడు తడబాటుగా

అంత కంగారు దేనికిరా! అయినా ఈ ఇంట్లో నీకు, నీ భార్యకు ఏం తక్కువ?? లంకంత ఇల్లు వదిలేసి, ఎక్కడికో వెళ్ళిపోతానంటారేం?

ఔనమ్మా! నీకు అలేఖ్యకు పడటంలేదు అటువంటప్పుడు విడిగా ఉంటేనే మంచిదిగా! లంకంత ఇంట్లో అశాంతిగా బ్రతికే కన్నా, చిన్న ఇంట్లో ప్రశాంతంగా బ్రతకొచ్చు నీకు ఈ ఇల్లు ఎక్కువై పోతుందంటే, ఒక వాటా అద్దెకి ఇచ్చుకో! అప్పుడు నీకు ఒంటరిగా ఉండే బాధ తప్పుతుంది

అంటే అంటే ఏమిటిరా నువ్వనేది? మీరిద్దరూ వేరు వెళ్ళిపోతారా! నేను ఒక్కదాన్నే ఎలా బ్రతకాలిరా! అసలే మీ నాన్నగారు పోయిన దుఃఖంతో ఉన్నాను ఇప్పుడు ఇప్పుడు మీరిద్దరూ నన్ను వదలి వెళ్ళిపోతారా! ఇది మీకు న్యాయంగా ఉందా? పూడుకు పోయిన గొంతుతో అంది

'ఒంటరిగా వుండలేకపోతే, బామ్మని, తాతయ్యని నీ దగ్గర పెట్టుకో! అంతేగాని, నేను ఈ యింట్లో ఉండడం కల్ల'' అని అక్కడ నుండి వెళ్ళిపోయాడు పవన్

పవన్ వెళ్ళిన వైపే నీళ్ళు నిండిన కళ్ళతో చూస్తుండిపోయింది

పవన్ ఏమన్నాడు? తనని ఒక్కదాన్నే వుంటే వుండమన్నాడు లేకపోతే బామ్మని, తాతయ్యని తెచ్చుకోమన్నాడు

అసలు వాళ్ళు తన దగ్గరకి వస్తారా? ఇంటికి వచ్చిన వాళ్ళని నిర్దాక్షిణ్యంగా బయటకు పంపేసిందే! ఇప్పుడే ముఖం పెట్టుకొని వాళ్ళ దగ్గరకు వెళ్ళగలదు?అసలు వాళ్ళు తనని క్షమిస్తారా?

ఆమె ఆలోచనలు ఒక్కసారి గతంలోకి మళ్ళాయి

* * *

తన తండ్రి దనవంతుడు అవడంతో, తను చిన్నప్పటి నుండి అల్లారు ముద్దుగా పెరిగింది తనన్న మాట జరగకపోతే భరించలేకపోయింది తనొకర్తే కాబట్టి తన మాట నెగ్గేది

తనకి చదువంటె అంత శ్రద్ధ లేకపోవడం వల్ల ఎనిమిదో తరగతిలోనే చదువు ఆగిపోయింది చదువు మానేసి యింట్లో కూర్చోవడం తనకి చికాగ్గానే వుండేది ఎంత సేపూ సినిమాలు, నవలలుతోనే కాలాన్ని వెళ్ళబుచ్చేది ఇంట్లో పనులు ఏవీ ముట్టుకునేది కాదు అసలు తనకి ఏ పనీ నేర్పలేదు అమ్మ

నాన్నగారు అల్లుడిని ఇల్లరికం తెచ్చుకోవాలని ఎంతో ఆరాటపడేవారు కానీ తనకొచ్చిన సంబంధాలలో ఏ ఒక్కరూ అందుకు ఒప్పుకోక పోవడంతో, తన పెళ్ళి వాయిదా పడసాగింది ఈలోగా నాన్నగారు అస్వస్తతకు గరి కావడంతో తన పెళ్ళి గురించి ఆరాటం ఎక్కువై పోయింది

ఆ సమయంలోనే తనకీ సంబంధం వచ్చింది ఈ సంబంధం నాన్నగారికి అన్ని విదాలా నచ్చడంతో తను పెళ్ళికి ఒప్పుకుంది కానీ ఆయన మాత్రం ఇల్లరికం రావడానికి ఒప్పుకోలేదు

నాన్నగారిది మంచం మీద నుండి లేవలేని పరిస్థితి అమ్మకి నా పెళ్ళి కాదేమోనన్న బెంగ, తన చేత ఈ పెళ్ళికి ఒప్పించాయి

తనని ఒక లక్షాదికారికి యివ్వాలని, లేకపోతే అల్లుడిని యిల్లరికమైనా తెచ్చుకోవాలన్న నాన్నగారి ఆశ అడియాసె అయ్యింది

తన పెళ్ళి జరిగిపోయింది తను మొదటి సారిగా అత్తవారింట్లో అడుగు పెడుతూనే ఆ యిల్లు చూసి చీదరించుకుంది

వాళ్ళుంటున్నది ఒక చిన్న పెంకుటిల్లు, తన భర్త కేవలం ఒక గుమాస్తా కన్న వారింట్లో లాగ యిక్కడ పని మనుషులు నౌకర్లు లేరు అన్ని పనులు స్వయంగా చేసుకోవలసిందే! ఈ విషయాలన్నీ తను ఎన్నాళ్ళ వరకో జీర్ణించుకోలేకపోయింది

తను కలవారింటి నుండి వచ్చిందని, అత్తయ్య తనకి ఏ పనీ ఎక్కువగా చెప్పేది కాదు అన్నీ ఆవిడే

స్వయంగా చేసుకునేది

ఎప్పుడూ తెల్లవారక ముందే నిద్ర లేచి, అన్ని పనులూ చేసుకునే అత్తయ్య, ఆ రోజు ఏదైనా నిద్ర లేవకపోవడంతో ఆయన నన్ను నిద్ర లేపారు

"కమలా! అమ్మకి జ్వరం వచ్చింది త్వరగా లేచి కాస్త కాఫీ పెట్టు" అన్నారు తను కప్పుకున్న దుప్పటి లాగేస్తూ

"అబ్బ! వుండండి భలే నిద్ర మత్తుగా వుంది" అంది తను కళ్ళు మూసుకుంటూనే

"లేచి ముఖం కడుక్కుంటే, మత్తు అదే వదులుతుంది వెళ్ళు అమ్మకి ఏం కావాలో చూడు' అన్నాడు చిరాగ్గా

"అదేదో మీరే చూడకూడదూ నాకంటే ముందు మీరే లేస్తారుగా" అంది లేచి కూర్చుంటూ

అంతే! తన చెంప చెళ్ళుమంది

"ఎందుకు నన్ను కొడతారు? అయినా యిప్పుడు నేనేం తప్పు మాట అన్నానని?" అంది దిగ్గున లేచి నిలబడుతూ

"ఏం తప్పు మాట అన్నానని అడుగుతున్నావా? రోజూ నీకు బెడ్ కాఫీ అందించేది అమ్మ అటువంటిది ఈ రోజు అమ్మ జ్వరంతో పడుకుంటే కాసిన్ని కాఫీ నీళ్ళు పొయ్యలేవా? అసలు నువ్వు మనిషివేనా?" అన్నాడు ఎగిరిపడుతూ

"ఔనండీ! నేను మనిషిని కాదు మృగాన్ని అందుకే అన్నాను ఈ యింటికొక వంట మనిషిని, పని మనిషిని పెట్టమని నా మాట మీరు ఏనాడు వినిపించుకున్నారు గనుక" అంది అక్కడ నుండి లేస్తూ

ఛీ! ఛీ! నీతో మాట్లాడడం నాదే బుద్ధి తక్కువ ఇంటి పరిస్థితులు తెలిసుండి కూడా, నువ్విలా మాట్లాడుతున్నావంటే ' అది నన్ను అవమానించడానికే వెళ్ళుముందు యిక్కడినుండి' అన్నాడు చిరాగ్గా

ఇంతలో రాజేశ్వరి నిద్రలేచి, మెల్లగా వంటింటి వైపు వెళ్ళబోయి తూలి పడబోయింది

'రాజూ ఇంత జ్వరంతో ఎందుకు లేచావు? నీకేం కావాలో చెప్పు' అన్నాడు మాదవరావు ఆమెను పొదవిపట్టుకుంటూ

ఏం లేదండీ! కాస్త ముఖం కడుక్కుందామని లేచాను" అంది ఉన్నచోటనే కూర్చుంటూ

"అలాగా! ఉండు కమలని పిలుస్తాను' అని మాధవరావు కమలని పిలవడానికి వెళ్ళేడు

కమల చిరాకుపడుతూనే వచ్చి, ఆవిడని బాత్‌రూమ్‌కి తీసుకువెళ్ళింది

రాజేశ్వరికి పదిహేను రోజులైనా జ్వరం తగ్గకపోవడంతో బాగా నీరసించిపోయింది అడుగుతీసి అడుగు వేద్దామంటే, గాలిలో తేలిపోతున్నట్టుగావుంది

భార్య పరిస్థితి చూస్తుంటే మాధవరావుకి బెంగగావుంది రాజేశ్వరి మంచానపడిపోవడంతో తనకి వేళకి తిండిపెట్టే వాళ్ళేలేకపోయారు అయినా రాజేశ్వరి ఆరోగ్యం . బాగాలేనప్పటినుండి మాధవరావుకి వేళకింత తినాలన్న ధ్యాస కూడా లేకపోయేది

ఇంటి పనులన్నీ కమల మీద పడడంతో ఆమెకు మరింత విసుగు, కోపం ఎక్కువైపోయాయి భర్త యింట్లో లేనప్పుడు చీటికి మాటికి అత్తగారిమీద మామగారిమీద విసుక్కునేది మంచంమీద పడుకున్న రాజేశ్వరిని సూటి, పోటి మాటలతో బాధించేది

రాజేశ్వరి అన్నీ మౌనంగా భరించేదేతప్ప ఏనాడూ నోరు విప్పి కొడుక్కిగాని, భర్తకిగాని కోడలిమీద చెప్పేదికాదు

రెండు నెలలవరకు రాజేశ్వరికి వచ్చిన జ్వరం

కోడలూ ఒకనాటికి అత్తే!

తగ్గలేదు జ్వరం తగ్గినా, నీరసం ఎక్కువగా వుండడంతో పనులు ఏవీ చెయ్యలేకపోయేది

ఆరోజు తను నూతి దగ్గర కూర్చుని అంట్లు తోముతుంది

అప్పుడే మాదవరావు అమ్మా కమలా! కాస్త ఈ గ్లాసు కడిగిపెట్టమ్మా, మీ అత్తయ్య మంచినీళ్ళు కావాలంటుంది అన్నారు

ఊఁ యిలా యివ్వండి అన్ని చాకిరీలు చెయ్యడానికి నేనొక పనిమనిషిలాగ వున్నానుగా అని గ్లాసు అందుకుంది

తను అలా మాట్లాడడంతో ఆయన చిన్నబుచ్చుకొని వెళ్ళిపోయారు

ఆ మర్నాడే అంట్లు తోమడానికి పనిమనిషిని మాట్లాడారు

అయినా తనకి మంటగానేవుండేది ఇంట్లో వంటపని చెయ్యాలంటే మహావిసుగ్గావుండేది అత్తకి, మామయ్యకి వండి వడ్డించడం తనకెంతో చిరాగ్గావుండేది

ఇక ఈ యింట్లోవుంటే తన కీ చాకిరీ తప్పదని వేరే యిల్లు చూడమని భర్తని పోరేది

కమలా! మతివుండే మాట్లాడుతున్నావా? మనం వేరే వెళ్ళిపోతే అమ్మని నాన్నని ఎవరుచూస్తారు? అన్నాడు

మతి వున్నదండి ఇంకా ఈ యింట్లో వుంటే ఆ మతి కూడా పోతుంది మీరు వేరే యిల్లు చూసేదాకా, నే నీ యింటికి తిరిగిరాను నేను ఈరోజే మా నాన్నదగ్గరకి వెళ్ళిపోతున్నాను అంది

వెళితే వెళ్ళు ఎన్నాళ్ళుంటావో వుండు అక్కడ నీ సరదా తీరిపోగానే నువ్వేవస్తావు అని వెళ్ళిపోయాడు విజయ్

తన మాట కాదన్నాడన్న కోపంతో అత్తయ్య, మామయ్య వారిస్తున్నా వినకుండా కన్నవారింటికి వెళ్ళిపోయింది

కోడలు యింట్లో లేకపోవడంతో ఎంతో వెలితిగా వుండేది రాజేశ్వరికి

బాబూ! అది అలిగి వెళ్ళిపోతే దాన్ని అక్కడే వుంచేస్తావా? అది కలవారి బిడ్డ దాని మనసు బాదపెట్టకూడదు అనేది రాజేశ్వరి

అమ్మా! అది మళ్ళీ ఈ యింట్లో అడుగుపెడితే నిన్నూ, నాన్నని సూటిపోటి మాటలతో బాధిస్తుంది దాని పొగరు అణిగేవరకు అక్కడేవుండనీ అనేవాడు విజయ్

ఒరేయ్ విజయ్! కోడలిని ఈ యింటికి తీసుకురాకపోతే, మేమే యిక్కడనుండి వెళ్ళిపోతాం అన్నాడు మాదవరావు

ఆ మాటకు జడసి కమలని యింటికి తీసుకు వచ్చాడు

★ ★ ★ ★

ఆరోజ సాయంత్రం కమల హడావుడిగా ఏమండీ! ఈ సొరుగులో పెట్టిన్న రాళ్ళనెక్లెస్ మీరేమన్నా చూసారా! అంది

కమలా! ఎక్కడపెట్టి, ఎక్కడవెతుకుతావో నీకే తెలియదు సరిగ్గా వెతుకు అన్నాడు

నాకేం అంత మతిమరుపులేదులెండి అయినా మీ చెల్లెలు వచ్చిందిగా, ఆవిడగారు యీనెక్లెస్ మీద మోజుపడ్డారు మీ అమ్మగారు గాని తీసి ఆవిడకిచ్చారేమో ఒక్కసారి అడగండి

కమలా! ఏమిటి ఏమిటి నువ్వంటున్నది?

ఔనండీ! ఇంట్లో పెట్టిన నగ ఎక్కడకు పోతుంది?

ఇంతలో రాజేశ్వరి అటురావడంతో వాళ్ళ నోర్లు మూతబడ్డాయి

ఏమిటమ్మా కమలా? మళ్ళీ వాడితో జగడం పెట్టుకుంటున్నావా? అంది చిన్నగా నవ్వుతూ

మీ అబ్బాయితో జగడంపెట్టుకోవలసిన అవసరం నాకేంరాలేదు ఈ బీరువా సొరుగులో పెట్టిన నెక్లెస్ మీరుగాని తీసారా అని అడుగుతున్నాను

నేను నేను నీ నెక్లెస్ తియ్యడమా? అంటే నన్ను నన్ను అనుమానిస్తున్నావా? అంది, తడబాటుగా రాజేశ్వరి

ఇప్పుడు నేనేం మిమ్మల్ని దొంగ అనలేదే అనవసరంగా మీరెందుకు భుజాలు తడుముకుంటారు? అయినా లేనివాళ్ళకి అలాంటి ఆలోచనలే వస్తాయి నన్నడిగితే ఆ నెక్లెస్ నేనే యిచ్చేదాన్నిగా అంది కమల

కమలా! ఏమిటా పిచ్చివాగుడు? నువ్వు ఎవరితో మాట్లాడుతున్నావో తెలిసే మాట్లాడుతున్నావా? కోపంగా అన్నాడు విజయ్

ఔనండీ నాది పిచ్చి వాగుడే! ఆవిడే అన్నీ లేనిపోనివి కల్పించుకొని నామీద నిందవేస్తుంటే మీకు హాయిగావుంటుంది అయినా చీటికీ మాటికి పెడర్థాలు తీసే వాళ్ళదగ్గర నే నుండలేను అందుకే మనకి వేరే యిల్లు చూడమని పోరుతున్నాను మీరు నా మాట వినిపించుకుంటేగా అంది కన్నీళ్ళు పైటకొంగుతో తుడుచుకుంటూ

ఏమిటమ్మా యిదంతా! దానికి తెలియకపోతే నువ్వన్నా సర్దుకుపోరాదూ రానురాను యిల్లొక నరకంలాగ తయారవుతోంది మీ యిద్దరికీ చెప్పలేక మధ్యన నేను నలిగిపోతున్నాను అన్నాడు విజయ్ చిరాగ్గా

ఔనురా విజయ్! నీ బార్య వచ్చినదగ్గరనుండి ఈ యిల్లు నరకంగా తయారయ్యింది ఇంకా నువ్విక్కడ వుండి నరకాన్ని సృష్టించేబదులు ఆవిడ కోరిక ప్రకారమే వేరే వెళ్ళిపో! మీ అమ్మని పోషించుకోవడానికి నేనింకా బ్రతికేవున్నాను అన్నాడు అప్పుడే వచ్చిన మాదవరావు

ఏమండీ! ఏమిటి మీరంటున్నది? మనకి మిగిలిన ఒకేఒక్క మగబిడ్డ వీడేనండీ వీడిని కళ్ళెదురుగా చూసుకోకుండా ఎలా బ్రతగ్గలనండి? అంది రాజేశ్వరి ఏడుస్తూ

రాజేశ్వరీ! మనుషులు దూరంగా వున్నప్పుడే అబిమానాలు, ఆప్యాయతలు నిలబడతాయి దగ్గరైనకొద్దీ మొహం మొత్తుతుంది వాళ్ళు ఎక్కడికీ వెళ్ళిపోరు ఈ వూర్లోనే వుంటారుగా! నువెప్పుడు వాళ్ళని చూడాలనుకుంటే, అపుడే వాళ్ళదగ్గరకి వెళ్ళొచ్చు వాడికి నీమీద, నామీద అభిమానం మిగిలివుంటే, మనల్ని చూడడానికి వస్తాడు అద్దాలనాడే బిడ్డలుగాని, గడ్డాలొచ్చేక బిడ్డలా? నువ్వు మనసు రాయిచేసుకుని వాడిని చిరునవ్వుతో పంపించు అన్నాడు మాధవరావు లాలనగా

రాజేశ్వరి పైటకొంగు నోటికడ్డంగా పెట్టుకొని దుఃఖాన్ని దిగమ్రింగడానికి ప్రయత్నిస్తోంది

కమలకి మాధవరావు మాటలు అమృత

A Real Adventure With AIR-PISTOLS
LICENCE NOT REQUIRED

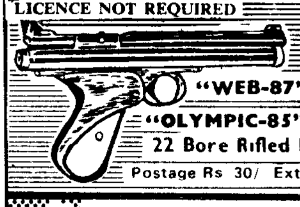

"WEB-87" Rs 520/-
"OLYMPIC-85" Rs 395/
22 Bore Rifled Barrel
Postage Rs 30/ Extra
High Quality at Low Price
For more details write to
PRIME TRADERS
114 Rabindra Sarani Calcutta 700 007

ట్రాన్సిస్టర్‌తోకూడిన టేప్‌రికార్డర్ కేవలం రు. 60 లకు మాత్రమే.
5 సంవత్సరాల గ్యారంటీ, 3 బ్యాండ్‌లు కలిగివుండి. నేషనల్ పేనాసోనిక్ టేపు రికార్డర్‌తో కూడిన ట్రాన్సిస్టర్ కేవలం మీకు రు 60 లకు మాత్రమే లభిస్తుంది చైన్ పద్ధతి కూడా కలదు. పోస్టల్, పేకింగ్ ఛార్జీలు అదనం.
KALYAN TRADING CO. (T)
P. O. LALBIGHA (GAYA)

ప్రాయంలా తోచాయి ఇక ఒక్క క్షణం కూడా ఆలస్యంచేస్తే మళ్ళీ ఆయన మనసు మారిపోతుందేమోనని గబగబా బట్టలు సర్దసాగింది

పదండి వెళ్దాం అంది భర్తను బయలుదేర దీస్తూ

'కమలా యింత అర్జంటుగా ఎక్కడికి వెళ్దాం? నాన్న ఏదో కోపంలో అన్నారుగాని, తర్వాత ఆయనే మనల్ని పిలుస్తారు ఈమాత్రందానికి మనం అమ్మని, నాన్నని వదలి వెళ్ళిపోవడం భావ్యంగా లేదు

మీరెంత సిగ్గులేని మనుష్యులండి ఛీ అని చీదరించుకున్నా యింకా వాళ్ళ కాళ్ళదగ్గరే పడివుంటానంటారు అసలు మీకు అభిమానం, పౌరుషం అన్నవి లేనేలేవా? అంది కోపంగా

అదికాదు కమలా! మనం ఎక్కడ వుండాలో నిర్ణయించుకోకుండా ఎక్కడికెళ్దాం?

'అదా మీ సందేహం మా నాన్నగారి గెస్ట్‌హవుస్‌లో వుందాం మరేం ఫర్వాలేదు బయలుదేరండి అంది కమల

ఇక ఆమెకు చెప్పి ప్రయోజనం లేదని, కమలవెంట విజయ్ కూడా యిల్లు దాటాడు

అలా విడిపోయిన తర్వాత మళ్ళీ ఏనాడూ కలుసుకోలేదు ఇంతలో ఆయనకు ట్రాన్సఫర్ అవడంతో ఆ వూరే మారిపోవలసివచ్చింది

* * * *

ఆలోచనలో పడి బాహ్యప్రపంచాన్నె మరచిపోయింది ఆమె మనసంతా పశ్చాత్తాపంతో కుమిలిపోతుంది తను ఆనాడు అత్త, మామల్ని నిరాదరించబట్టే, తన కీనాడు ఈ గతిపట్టింది

అసలు తను ఆ రోజుల్లో ఏ నాడైనా తిరిగి ఆ యింటి గుమ్మం తొక్కిందా? కొడుకును చూడాలని కొండంత ఆపేక్షతో వచ్చిన ఆ తల్లిని నిర్దాక్షిణ్యంగా యింటి నుండి వెళ్ళగొట్టిందే ఆ పాపం వూరికే పోతుందా?

తమ వాళ్ళని ఎంత పరాభవించింది ఆఖరికి దొంగతనం కూడా అంటగట్టింది ఆరోజు నెక్లెస్ చీర మడతల్లోనే దొరకలేదూ! తనిప్పుడు ఏ ముఖం పెట్టుకొని వాళ్ళదగ్గరకి వెళ్తుంది?

తనని వాళ్ళు నిరాదరించినా, కనీసం తన కన్నీటితో వాళ్ళ కాళ్ళు కడిగి, తన పాపం ప్రక్షాళన చేసుకోవాలి అప్పుడుగాని తన మనసుకు శాంతిలేదు

ఆలోచిస్తూ కన్నీళ్ళు తుడుచుకొని, అత్తవారింటికి వెళ్ళడానికి ప్రయాణమయ్యింది

ఇంతలో పవన్ వచ్చాడు

'అమ్మా! బట్టలు సర్దుకుంటున్నావు ఎక్కడికి ప్రయాణం? అని అడిగాడు

"నేను ఎక్కడికిపోతే నీకెందుకురా? అయినా నువ్వే చెప్పావుగా నన్ను మీ బామ్మదగ్గరకి వెళ్ళిపొమ్మని అంది విసురుగా

అయితే నువ్విప్పుడు బామ్మ దగ్గరకి వెళ్తున్నావా? నేను, అలేఖ్యా మా ఫ్రెండు పెళ్ళికి వెళ్ళివస్తాం అప్పటివరకు ఆగరాదూ!

మీరెక్కడికివెళ్తే నా కెందుకు? నాదారిన నన్ను వెళ్ళనివ్వు

అదికాదమ్మా! అంతదూరం ఒక్కదానివే ఎలా వెళ్తావని? నేను వచ్చి, తీసికెళ్ళేంతవరకు ఆగరాదూ అయినా యిన్నాళ్ళు లేని ప్రేమ బామ్మమీద నీ కింత అర్జంటుగా పుట్టిందెందుకని?

ఎందుకో ఒకందుకు పుట్టింది ఇనాళ్ళకు నా కళ్ళు తెరచుకున్నాను ఇకనైనా నన్ను వెళ్ళనిస్తావా? నీ ప్రశ్నలతోటి చంపుతావా? అంది కోపంగా

సరేలేమ్మా! నీ కంత తొందరగావుంటే అలాగే వెళ్ళు నేను స్టేషన్‌లో దిగబెడతానులే అన్నాడు పవన్

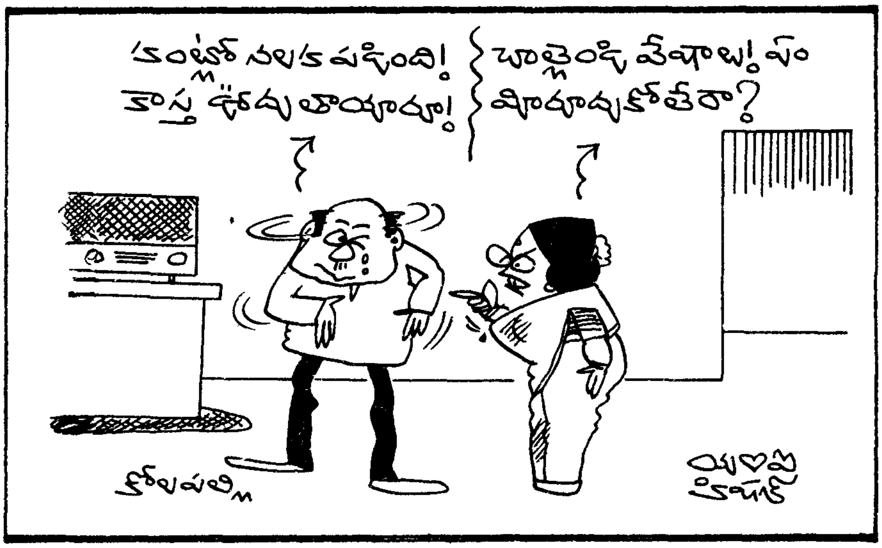

కొడుకు స్టేషన్ వరకు రావడంతో, కమల మనసు కొంచెం తేలికపడింది

* * * *

వీధి తలుపులు శబ్దం అవడంతో చేస్తున్న పని ఆపి లేచివెళ్ళి తలుపుతీసింది రాజేశ్వరి

ఎవరు! ఎవరుకావాలమ్మా? అంది తలుపు తీస్తూనే

అత్తయ్యా! నేనత్తయ్యా! మీ కోడల్ని అంది కమల

'కమలా! నువ్వా! అసలు పోల్చుకోలేకపోయాను ఎన్నాళ్ళయింది నిన్ను చూచి ఏమిటో ఈమధ్య నా చూపు కూడా మందగించింది' అంది నొచ్చుకుంటున్నట్లు

అత్తయ్యా! నన్ను క్షమించండి' అంది ఆమె పాదాలను తాకుతూ'

'అదేమిటమ్మా! యిప్పుడు నువ్వేం తప్పుచేశావు?

తల్లీ, బిడ్డల్ని విడదీసి, మహాపరాధమే చేసాను అంది వణికేగొంతుతో

లేమ్మా! లే! జరిగిపోయినదాని కిప్పుడు క్షమాపణలెందుకు? నువ్వు విడదీయడం కాదమ్మా! ఆ భగవంతుడే మన దగ్గరనుండి వాడిని తీసుకెళ్ళిపోయాడు అంది జీరబోయిన గొంతుతో

అత్తయ్యా! మామయ్య బాగున్నారా? అడిగింది కమల

ఏం బాగమ్మా అదుగో ఆ వెనక గదిలో రామకోటి రాసుకొని కూర్చుంటారెప్పుడూ ఎప్పుడు ఆ భగవంతుడి దగ్గరనుండి పిలుపువస్తుందా అని ఎదురుచూస్తున్నాం అంది రాజేశ్వరి

కమల త్వరత్వరగా ఆ గదిలోకి వెళ్ళి మామయ్య గారూ! అని పిలిచింది

అమ్మా! కమలా! నువ్వేనా వచ్చింది నేను కలగనడం లేదు కదా?

మామయ్యగారూ" నా తప్పుల్ని మన్నించి, నాకు మీ పాదాల దగ్గర కొంత చోటివ్వండి ఈ వయసులో మిమ్మల్ని నా తల్లిదండ్రులు లాగ చూసుకుంటాను ఈ ఆఖరి క్షణాల్లోనైనా మీకు సేవ చేసే భాగ్యాన్ని కలిగించండి అంది డగ్గుత్తికతో!

ఏమిటమ్మా నేను చోటిచ్చేదేంటి ఇది నీ ఇల్లు నీ ఇంటికి రావడానికి నీకు స్వతంత్రం లేదా! చాన్నాళ్ళకు కనిపించావు కొడుకూ, కోడలూ బావున్నారా! అన్నాడు మాదవరావు

బావున్నారు మామయ్యా! వాళ్ళకి నేనిప్పుడు విషమైపోయాను అంది బాదగా

ఏం కాదు లేమ్మా! అలేఖ్య, పవన్ చాలా మంచివాళ్ళు

మామయ్యా! వాళ్ళ గురించి మీకు తెలియదు

తెలియక పోవడమేమిటమ్మా! అసలు అలేఖ్య ఎవరనుకున్నావు?

వాడు ప్రేమించి రిజిష్టరు మేరేజ్ చేసుకున్న

శ్రీ శారదాదేవి సరళహృదయం

శ్రీరామకృష్ణపరమహంస సతీమణి శారదాదేవి భక్తులందరికీ మాతృమూర్తి. పరమహంసకు కూడా ఆమెయందు దేవీ స్వరూపమే కానవచ్చేది. ఆమె శాంత, సరళ హృదయ. తన ఎడల ఆదరంలేని వారిని కూడా ఎంతో ఆప్యాయంతో చూచి, మనస్సును మంచి మార్గంలో పెట్టే శక్తి ఆమెకున్నది.

ఒకప్పుడు ఆమె కొన్ని రోజులు బలరామ్‌పూరులో ఉండినది శ్రీరామకృష్ణ, వివేకానందుల బోధనలచే ప్రభావితులై సన్యాసం తీసుకొన్న కొందరు ఆమె దర్శనం కోసం అక్కడికి వెళ్ళి కొద్ది రోజులు అక్కడే ఉన్నారు ఆమె అక్కడి నుండి జయరామవాటికి ప్రయాణమైనప్పుడు ఆమె దీవెనలు పొంది వీడ్కోలు చెప్పడానికి వాళ్ళందరూ ఆమె చుట్టూ చేరారు. ఒకడు మాత్రం తన గదిలోనే కూర్చుండి కదలలేదు ఆమె వద్దకు ఎందుకు వెళ్ళలేదని ఒకరు ప్రశ్నించగా, అతడు నేను సర్వసంగ పరిత్యాగినైన సన్యాసిని నాకు తల్లిగాని, తండ్రిగాని ఉన్నట్లు అనుకోరాదు. మీకు మాతృమూర్తి అయిన ఆమె వద్దకు నేను వెళ్ళనక్కరలేదు'' అని, తనయందు దాగివున్న అహంకారం ప్రోత్సహించగా–అన్నాడు.

ఈ సంగతి శారదాదేవికి తెలిసింది అతడు తన వద్దకు రావలెననే అభిమతం ఆమెకు లేదు కాని, అతనిలోని అహంభావాన్ని తొలగించాలనే సంకల్పం మాత్రం కలిగింది వెంటనే ఆమె అతని దగ్గరకు వచ్చి ''నాయనా! నీకు తల్లి అక్కర్లేక పోవచ్చును. కాని నాకు మాత్రం పుత్రుడు కావాలి. పుత్రుడు అక్కరలేని తల్లి ఉండదు'. అని అన్నది. ఆ మాటతో అతనిలోని అహంభావం మాయ మయింది. అతడామెకు సాష్టాంగపడ్డాడు

మరొక సంఘటన. పరమహంస శిష్యుడు ఒకడు ప్రతి దినం తప్పక శారదాదేవి వద్దకు వచ్చి ఆమె సదుపదేశాలను విని ఆనందించేవాడు కొన్ని రోజులు ఇలాగే జరిగింది తర్వాత అతడు ఉన్నట్లుండి రావడం మానివేశాడు. ''ఇక తెలుసుకోవలసినది లేదనే భావమో, అసంతృప్తియో అని మనసులో కలిగి ఉండాలి. కొద్ది రోజులు గడిచాక శ్రీ శారదాదేవియే అతని వద్దకు పోయి ''నాయనా! నీవు రావడం మానివేశావు శ్రమపడి రావడం నీకు కష్టంగా వుంటే నేనే నీ వద్దకు వస్తానులే!'' అని అన్నది ఆ మాతృమూర్తి యొక్క ఆప్యాయత అతణ్ణి ముగ్ధుణ్ణి చేసింది

మహనీయులెప్పుడూ సరళ హృదయులే! సామాన్యులవలె చంచల భావాలకు వారెప్పుడూ గురికారు చంచల స్వభావులను సరియైన మార్గంలో పెట్టడానికే వారు ప్రయత్నిస్తారు

– బులుసు వేంకటరమణయ్య

కోడలూ ఒకనాటికి అత్తే!

పిల్ల అంతకుమించి నాకేం తెలుసు?

'అలేఖ్య ఎవరో కాదమ్మా! నీ ఆడబిడ్డ కూతురే' ఈ అమ్మమ్మని, తాతయ్యని ఇన్నాళ్ళు కంటికి రెప్పలా చూసుకుంది వాళ్ళేనమ్మా!

మామయ్యా!! మీరు చెప్పేది నిజమా! అంది సంతోషంగా!

నిజమేనమ్మా! అసలు ఈ నాటకం ఆడించింది అలేఖ్యే కాదూ! నిన్ను తిరిగి మా దగ్గరికి చేర్చాలని పవన్ ఎంత తాపత్రయపడ్డాడు అన్నట్లు ఈ రోజు వాళ్ళిద్దరూ వస్తామని టెలిగ్రాం కూడా ఇచ్చారు ఇంకా రాలేదేమిటా!! అని ఆలోచనలో పడిపోయాడు మాదవరావు

ఇంతలో ఏమండీ?? పవన్, అలేఖ్య వస్తున్నారండి అంది రాజేశ్వరి సంతోషంగా

ఇదేమీ అర్థం కానట్లు చూడసాగింది కమల

అమ్మా! నన్ను క్షమించమ్మా! నీ మనసు నొప్పించాను అన్నాడు పవన్ వస్తూనే

ఏమిటరా ఇది! నాకేం అర్థం కావడంలేదు

ఔనమ్మా! నువ్వు నన్ను చిన్నప్పటి నుండి, బామ్మ దగ్గరకి, తాతయ్య దగ్గరికి వెళ్ళనిచ్చేదానివి కాదు కానీ నాన్న మాత్రం నన్ను దొంగ చాటుగా తాతయ్య వాళ్ళ ఊరు తీసుకు వెళ్ళేవారు

నాన్నగారు చనిపోతూ బామ్మని, తాతయ్యని అనాదల్లాగ వదిలి వెయ్యవద్దని కన్నీరు పెట్టుకున్నారు వాళ్ళిద్దరిని మన ఇంటికి పిలవడానికి నువ్వు ఒప్పుకోవు అందుకనే అలేఖ్య, నేను కలిసి ఈ నాటకం ఆడాం '

అమ్మా! అలేఖ్యా' ఇదంతా నిజమేనా' అంది నమ్మలేనట్లు

నిజమేనత్తయ్యా అమ్మమ్మని, తాతయ్యని దూరం చేసుకోలేక ఈ నాటకం ఆడాం మీ మనసు నొప్పించినందుకు మన్నించండి అంది అలేఖ్య

చిన్నదానివైనా ఎంత పెద్ద మనసమ్మా నీది కోడలూ ఒక నాటికి అత్తే అవుతుందని తెలుసుకోలేక దురుసుగా ప్రవర్తించాను నాకు మీరిద్దరూ మంచి గుణపాఠమే చెప్పారు లోకంలో కోడళ్ళంతా నీలాంటి మంచి వాళ్ళే ఉంటే ఎంత బాగుంటుంది? అంది తృప్తిగా

ఆ దృశ్యాన్ని చూసిన మాధవరావు, రాజేశ్వరి కళ్ళలో ఆనందబాష్పాలు నిలిచాయి

ఇన్నాళ్ళకి అందరిని ఏకం చేసిన మనవరాలి వైపు అభినందన పూర్వకంగా చూసింది రాజేశ్వరి □